

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Illvstrivm Miracvlorvm Et Historiarvm Memorabilivm Lib. XII

Caesarius <Heisterbacensis>

Antverpiae, 1605

De gloria sanctimonialis, quae Azelinae apparuit in sphaera ignea, & de tunica sancti David, cap. 44.

urn:nbn:de:hbz:466:1-13177

ergo quæ tristitiæ sunt omissis, veniamus ad præmia patriæ cœlestis.

CAPVT XLIII.

De gaudiis cœlestis patriæ.

Luc. 23.

IN monasterio sanctimonialium, quod Dytkirchē dicitur, quod in Bonnensi ciuitate situm est, Abbatissa quædam fuit, nomine Irmendrudis. Erat enim virgo corpore, amatrix imò in domo eadem reparatrix disciplinæ, & totius norma iustitiæ: cum verò moritura esset, passionem Domini coram se legi faciebat, & cum ventum fuisset ad locum illum; In manus tuas commendo spiritum meum, ex multa pietate cordis hæc verba, quæ ei vltima fuerunt, dixit: O amatissime virorū: statimq; agonizās cū CHRISTO & in manus CHRISTI spiritum emisit. Quæ cum post mortem beatæ Aszellinæ apparuisset, & illa de statu eius sciscitaretur; respondit: Statim in ipsa hora, quando anima mea egressa est de corpore, fuit ante Deum. Et illa; Quare soror non apparuisti mihi per hos triginta dies? Respondit Abbatissa: Ego fui in gloria, & tu circa reliquias sanctarum virginum vndecim millium eras occupata, nec te volui impedire. Huius sepultura cuidam sorori, diu antequam Abbatissa efficeretur, præstensa est. De alia siquidem domo, propter religiositatem, ab Episcopo Philippo assumpta fuerat, eratque soror Cæsarii monachi nostri, quondam Abbatis Prumiensis.

CAPVT XLIIII.

Psal. 47.

HÆc Aszellina habebat quandam spiritualem sororē in congregatione vnicè dilectā: quæ cū moritura esset, rogata est à beata Aszellina, vt sibi post mortem appareret, quod & fecit. Nā cum die quadam staret in oratione Aszellina, soror defuncta apparens ei in sphaera ignea, sciscitāti de suo statu, versiculo Dauidico respondit, dicens: Sicut audiuius, sic vidimus in ciuitate Domini virtutum, in ciuitate Dei nostri, &c. nihilq; aliud loquens, oculis eius subtrahita est. APOLLON. Satis breuiter satisq; plenè, tam suum præmium, quam supernæ ciuitatis gloriam ostendit. CÆSARIVS: Cū mortuus esset beata

beatæ memoriæ Dauid monachus Claustrensis, cuius vita signis & virtutibus valde extitit illustris, data est prædictæ Aczellinæ vna ex tunicis eius, quam cum propter viri sancti amorē veneraretur valde, ille quadam die ei apparens dixit: Bona soror, tunica mea nō est tibi necessaria, sed quidā peccator cōuersus est in Claustro, Gerardus nomine, cognomento Wasbart, illi des eam, q̄ & fecit. Sciens hoc frater eius carnalis Fredericus monachus noster, partem sibi dari petiuit ex eadem tunica, quam ille per medium scindēs, partem sibi retinuit, reliquam fratri transmisit, per quam plurimæ sanitates apud nos perfectæ sunt. Cum quāta celeritate iustorum animæ cœlos penetrent, adhuc alio tibi pandam exemplo.

CAPVT XLV.

Monachus quidam ordinis nostri, alteri cui-dam monacho, sibi familiari, post mortem apparens, in gloria multa, cum de statu suo requireretur, respondit: Nunquam sagitta de arcu emissa tam citō volare potuit ad locum destinatum, quā citō anima mea de corpore egressa fuit ante Deum; nec mirum, quadraginta enim annis Christo in ordine seruierat, ad instar sagittæ multos salubriter vulnerans exemplo rectæ conuersationis, pennis subleuatus cōtemplationis. In sagitta tria sunt, lignum, pēnæ, ferrum: in ligno, propter fructum, exprimitur boni operis plenitudo: per pennas, gemina, id est Deī & proximi, dilectio: in ferro, quod acutum est, extrema compunctio. Nota quōd sagitta non rectē ducitur, nisi sit pennata, neque peruenire potest ad locum destinatum; sed anima, etiam si fuerit innumeris operibus bonis, id est de genere bonorum, bene decorata, & ferro acutissimi doloris, timore peccatorum affecta, nunquam tamen sine alis charitatis ad locum perueniet æternæ quietis. De hoc loco Dauid dicit in Psalmo; Quis mihi dabit pennas sicut columbæ, & volabo, & requiescam? APOLLONIVS: Sape in specie columbæ iustorum animæ leguntur cœlos penetrasse. CÆSARIVS: Verum dicis: nam &

vnum